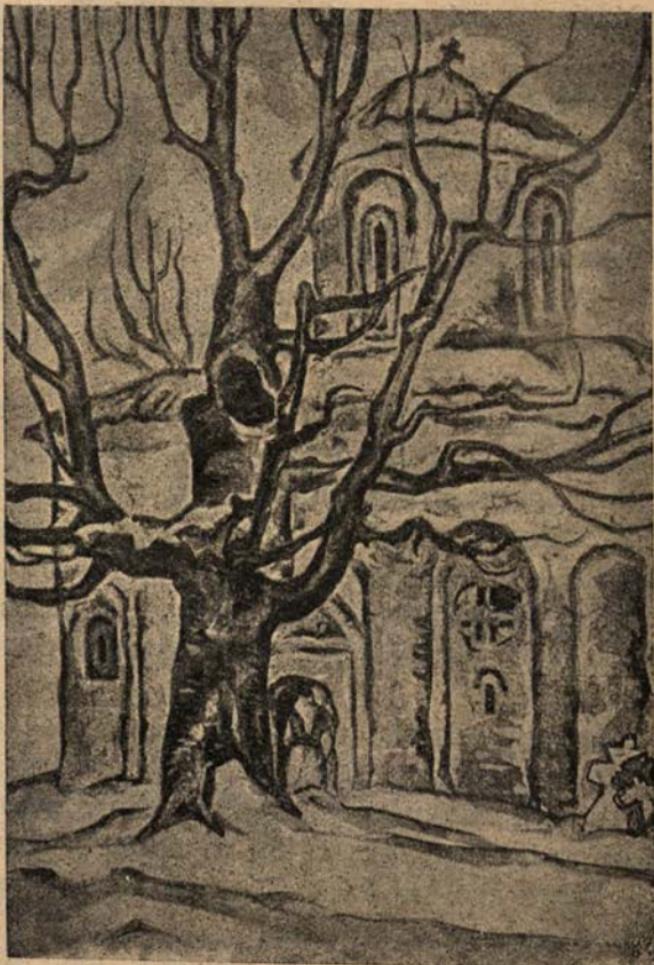

изпроводиха до пътя. Не ходихме много. Азъ спрѣхъ майка си:

— Дай ми едната торба.

— Малъкъ мой, не можешъ я носи.

— Мога!

Тя ме цѣлуна. Азъ едва крачехъ. Торбата ме удряше отзадъ по краката. До колѣне потъвахъ